

അരുളാനന്ത സ്വാമി.

(വി. ജോൺ ഡി ബ്രിട്ടോ)

By:

റവ: ഫാദർ ശമുവേൽ ശങ്കരത്തിൽ

കിഴക്കുപുരം, പത്തനംതിട്ട.

പ്രസാധകൻ:-

ശ്രീ ജോസഫ് മണിപ്പുറയിൽ B. A. B. L.

കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി.

1988.

Imprimature

Rt. Rev. Dr. Mathias Kappil

BISHOP OF PUNALUR.

Punalur,
21-2-1988.

Nihil Obstat

Very Rev. Fr. Walter Morris

Vicar,
St Mary's Cathedral, Punalur.

Punalur,
21-2-1988.

© 1988

MALANKARA
LIBRARY

അതമാനന്തസഹി (വി. ജോൺ ഡി ബ്രിട്ടോ)

നി വ. ടി. മ. ശ്രീ
പൗലൂസ് മാർ ചീലക്ലീനോസ്
മെത്രാപ്പോലീത്താ

ജനനം : 1928 ഏപ്രിൽ 28.
വൈദികപട്ടം : 1961 ഡിസംബർ 24
മെത്രാൻസ്ഥാനം : 1967 ഡിസംബർ 16.
പുനരൈക്യം : 1977 ആഗസ്റ്റ് 28.

ഡോ. ഫാദർ ശമുവേൽ ശങ്കരത്തിൽ

ജനനം : 1916-12-13
വൈദികപട്ടം : 1949-6-2.
പുനഃരക്ഷേപം : 1951-3-9.
മരണം : 19.....

ഗ്രന്ഥകാരന്റെ മറ്റു കൃതികൾ.

- 1) വിശ്വാസവിൻ
[വി: തോമസ് മൂറിന്റെ ചരിത്രം]
- 2) ശങ്കരത്തിൽ കൃഷ്ണചരിത്രം.
- 3) അറിവ്.
- 4) പ്രകാശം.
- 5) വിശുദ്ധ പട്ടുകൾ.
- 6) ജീവിതയാത്ര.
- 7) കേരള കത്തോലിക്കർ.

മംഗളാശംസ.

ആർച്ചുബിഷപ്പ് തിരുമേനിക്കു്.

(വീടാൻ തോമസ് വൈദ്യൻ, ഇല്ലിമുട്ടിൽ
ചങ്ങനാശേരി)

(മഞ്ജരി രീതി)

ഭാരതഭൂമിയിൽ മെത്രാഭിഷിക്തരാം
പേരെയും പുണ്യചരിതരല്ലാം
ബോധസ്വരൂപനൈധ്യാനിച്ഛ കമ്മററി-
നാഥനായാരെത്തിരഞ്ഞെടുത്തു?

ആ വന്ദ്യനാം തിരുമേനി ഗ്രീഗോറിയോ-
സാവുന്നകാലം പ്രശസ്തിയോടെ
കല്യാതിരൂപതാഭാരംവഹിക്കുവാൻ
കല്യാണനാഥൻ കനിഞ്ഞീടട്ടെ

ചാവന സ്മരണ.

നല്ല സാമ്പത്തിക ശക്തിയുള്ള തന്റെ സന്താനങ്ങളെ
ലൗകികകാര്യങ്ങളിൽ ഉന്നതരാക്കാൻ ശ്രമിക്കാതെ
പ്രഥമപുത്രന ശ്രീ. വർക്കി എം. ഏ. യെ
ഈശോസഭയിൽ ചേർത്തു് വൈദികനായി ആത്മീയ
കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുവാനും, തന്റെ പുത്രിമാരായ
റവ: സിസ്റ്റർ കാർമ്മൽ, റവ: സിസ്റ്റർ ഇമ്മാക്കുലേറാ്,
റവ: സിസ്റ്റർ സ്രാഫിയ എന്നിവരെ
സന്യാസിനികളായി കർത്താവിന്റെ മുന്തിരിത്തോപ്പിൽ
പ്രവർത്തിയ്ക്കുവാൻ ദൈവവിളിയുണ്ടാകുവാനും,
തന്റെ ദ്വിതീയ മകൻ ശ്രീ. ജോസഫിനെ
കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്കുവേണ്ടി സേവനം ചെയ്യുവാൻ
പ്രാപ്തനാകുന്നതിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും പ്രവർത്തി
ക്കുകയും ചെയ്യുകയും, കത്തോലിക്കാസഭാ
സ്ഥാപനങ്ങൾക്കു് പൊതുവെയും, തിരുവനന്തപുരം
അതിരൂപതയിൽപ്പെട്ട പുത്രങ്ങളും പള്ളിക്കു്
പ്രത്യേകിച്ചും സഹായം ചെയ്യുകയും ചെയതു്
ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിച്ച കാഞ്ഞിരപ്പള്ളിൽ
മണ്ണിപ്പറമ്പിൽ ശ്രീ. ഡോമിനിക്കിനോടുള്ള
ചാവനസ്മരണയ്ക്കു്.

പ്രസ്താവന.

സാമാന്യം ധനശക്തിയുള്ള കുടുംബത്തിലെ അംഗമായിട്ടാണ് ഞാൻ യാക്കോബായ സഭയിൽ വൈദികനായത്. കുടുംബ ജീവിതക്കാരനായ എന്നിരുന്നെങ്കിലും, ഗവൺമെന്റ് സ്കൂൾ ജോലിയും, മൂന്ന് യാക്കോബായ പള്ളികളിലെ ആദായവും, ബന്ധുക്കളുടെ നല്ല സഹായവും ഉണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കെ ഞാൻ കത്തോലിക്കാസഭയേപ്പറ്റി പഠിച്ച ദൈവം സ്ഥാപിച്ച സഭ അതാണെന്നും, അതിൽ ചേർന്നെങ്കിലേ എന്നിക്ക് നിത്യരക്ഷ കിട്ടുകയുള്ളുവെന്നും മനസ്സിലായി. അപ്പോൾ ഗവ: ജോലി ഉപേക്ഷിച്ച് കത്തോലിക്കാസഭയിലേക്ക് പുനരൈക്യപ്പെട്ടാൽ സാമ്പത്തികമായി എനിക്ക് വളരെ പ്രയാസമുണ്ടാകുമല്ലോ എന്ന് ഞാൻ ചിന്തിച്ചു. എന്നാൽ കുടുംബജീവിതക്കാരനും ഇംഗ്ലണ്ടിലെ മന്ത്രിയുമായിരുന്ന 'തോമസ് മൂറിന്റെ' രക്തസാക്ഷിത്വം; പോർട്ടുഗലിലെ വൈസ്രോയി ഉദ്യോഗം ഉപേക്ഷിച്ച് ഇൻഡ്യയിൽവന്ന സുവിശേഷവേലചെയ്ത രക്തസാക്ഷിയായ വി: ജോൺ ഡി ബ്രിട്ടോ (അരുളാനന്ത സ്വാമി) യുടെ ജീവിതം എന്നിവ ഞാൻ പഠിച്ചപ്പോൾ അവരെ ഞാൻ മദ്ധ്യസ്ഥരായി സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് ധൈര്യമായി 1951-ൽ കത്തോലിക്കാസഭയിലേക്ക് പുനരൈക്യപ്പെട്ടു. അവരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥതയാൽ ഇതിനകം ഞാൻ അകത്തോലിക്കർ, ഫിന്ദുക്കൾ മുതലായ

രണ്ടായിരത്തിലധികം ജനങ്ങളെ പുനരൈക്യപ്പെടുത്തുകയും മേലധികാരികളുടെ അനുവാദത്തോടുകൂടി 4 പള്ളികൾ തുടങ്ങുകയും 16 കുരിശുകൾ തീർക്കുകയും ചെയ്തു. എന്റെ മിഷ്യൻവേലയ്ക്ക് മദ്ധ്യസ്ഥരായി ഞാൻ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള ചി തോമസ് മൂറിന്റെ ചരിത്രം ഞാൻ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. വി: ജോൺ ബ്രിട്ടോയുടെ ജീവിതകഥ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതുകൊണ്ട് എന്റെ മിഷ്യൻ സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള തമിഴരുടെ ഇടയിൽ സുവിശേഷവേലയ്ക്ക് വളരെ പ്രയോജനം ചെയ്യുന്നതാണെന്നുള്ള എന്റെ ഗുണകാംക്ഷികളുടെ പ്രോണയനുസരിച്ച് ഞാൻ ഈ പുസ്തകം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതാകുന്നു. ഇതിനു സഹായിച്ച സകലർക്കും നന്ദി പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

കിഴക്കുപുറം, |
 1988-2-4. |

ഗ്രന്ഥകർത്താ.

രംഗം I

ചോർട്ടുഗലിലെ വൈസ്രോയിയുടെ ഭവനം. വൈസ്രോയിയുടെ ഭാര്യ ഡോണാ ബിയാട്രിക് പെരേര ഒരു കസേരയിൽ ഇരിക്കുന്നു. (ആ സ്ഥലത്തെ വികാരി അച്ചനും ഒരു ജന്മപിറ്റാർ വൈദികനും പ്രവേശിക്കുന്നു. അച്ചനാറെ കണ്ടപ്പോൾ ഡോണാ എഴുന്നേറ്റു സ്മൃതിപ്പെടാൻ തുടങ്ങുന്നു. അച്ചന്റെ അനുവാദത്തോടുകൂടി ഡോണാ ഇരിക്കുന്നു. മറ്റുള്ളവരും ഇരിക്കുന്നു.)

ഡോണാ:- ബ: അച്ചനാർ എന്താണു വന്നതു്.?

വികാരി:- നിങ്ങളോടു് ഒരു പ്രത്യേക കാര്യം അറിയിക്കാൻ വന്നതാണു്.

ഡോണാ:- പറഞ്ഞാലും.

വികാരി:- നിങ്ങൾ നല്ല ദൈവാശ്രയമുള്ളവരാണു്. ഈ ഭവനത്തിന്റെ നാഥനായിരുന്ന ഡോൺ സാൾവദോർ ഡി ബ്രിട്ടോ വൈസ്രോയി മരിച്ചിട്ടു് കുറെ നാളുകളേ ആയുളളല്ലോ? അദ്ദേഹം സുവിശേഷവേലയിൽ വളരെ താല്പര്യമുള്ള ആളായിരുന്നു. ചോർട്ടുഗലിൽ നിന്നു് ഇൻഡ്യയിലും മറ്റും സുവിശേഷവേലയ്ക്കു് പോയിട്ടുള്ളവരെ അദ്ദേഹം വളരെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇപ്പോൾ ഇൻഡ്യയിൽ ധാരാളം സുവിശേഷവേലക്കാരെ ആവശ്യമുണ്ടു്. അവിടെ സുവിശേഷവേല ചെയ്യുന്നവർ അധിക

വ്യാ ഈശോസഭാ വൈദികനാണ്. അതിൽ ഒരാളാണ് എന്റെ കൂടെ വന്നിരിക്കുന്ന ഈ ബ: വൈദികൻ. അദ്ദേഹത്തിന് നിങ്ങളെ പരിചരിക്കാൻ. നിങ്ങളെ പരിചരിക്കാൻ എന്റെ കൂടെ വന്നിരിക്കുന്നതും നിങ്ങളുടെ മകൻ ജോണിനെക്കൂടെ ഈശോസഭയിൽ ചേർത്തു ഇൻഡ്യയിലേക്ക് സുവിശേഷവേലയ്ക്ക് അയയ്ക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹം ആചര്യപ്പെടുന്നു. അതുപറയാനാണ് ഞങ്ങൾ വന്നത്.

ഡോണാ:- ബ: പിതാക്കന്മാരേ! എന്റെ ഭർത്താവ് മരിച്ചിട്ട് 4 വർഷമേ ആയുള്ളൂ. അതിന്റെ തീരാത്ത ദുഃഖത്തിൽ ഞാൻ ഇരിക്കുകയാണ്. എന്റെ മൂത്തമകൻ ക്രിസ്റ്റോബർ ഈ രാജ്യത്തിനുവേണ്ടി യുദ്ധം ചെയ്തു 1663-ൽ മരിച്ചുപോയി. രണ്ടാമത്തെ മകൻ ഫെർനാൻഡോ കുടുംബഭരണം ഏറ്റെടുക്കുകയാണ്. മൂന്നാമത്തെ മകൻ ജോൺ ഫെർനാൻഡോ സൈന്യസേവനത്തിലാണ്. അടുത്ത മകനാണ് ജോൺ ഡി ബ്രിട്ടോ. അവനോട് ഇപ്പോഴത്തെ പോർട്ടുഗൽ രാജാവിന് വലിയ താല്പര്യമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാജകുമാരന്മാരായ അൽഫോൻസ്, പെഡ്രോ, എന്നിവരോടുകൂടി അവനെ അരമനയിൽ താമസിപ്പിച്ചു പഠിപ്പിക്കുകയാണ്. അവനെ അടുത്ത വൈസ്രോയി ആക്കണമെന്നാണ് രാജാവിന്റെ ആഗ്രഹം. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഞാൻ അവനെ വൈദികവൃത്തിക്ക് വിടുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. അവൻ ഗവർണ്മെന്റ് ഉദ്യോഗത്തിൽ പോകണമെന്നേ എനിക്ക് ആഗ്രഹമുള്ളൂ.

ബൈബിൾ: ജോണിനെപ്പറ്റി ദൈവവിളിയുണ്ടെങ്കിൽ അമ്മ അതു സമ്മതിക്കണമെന്നാണ് ഏന്റെ അഭിപ്രായം.

ഡോണാ:- ബ: അച്ചന്മാരേ! എനിക്കു അതിൽ ഇഷ്ടമില്ല. എന്നാലും ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കാം

(അച്ചന്മാർ പോകുന്നു)

രോഗം II

[പോർട്ടുഗൽ രാജാവു ജോൺ 4-ാമന്റെ അരമന]

ഒരു സേവകൻ ഓടിവരുന്നു.

രാജാവ്:- ആരതു്?

സേവകൻ:- അടിയൻ

രാജാവ്:- എന്താണു വിശേഷം?

സേവകൻ:- തിരുമേനീ! നമ്മുടെ രാജകുമാരന്മാരുടെ കൂടെ കോളജിൽ പഠിക്കുന്ന ജോൺ ഡി ബ്രിട്ടോയ്ക്കു് ഇന്നലെ രാവിലെമുതൽ ഒരു അസുഖം ഉണ്ടായിരുന്നു ഇപ്പോൾ ചെട്ടെന്ന് ബോധംകെട്ടു് വീണുകിടക്കുന്നു. വിവരമറിയിക്കാൻ അടിയൻ വന്നതാണ്.

(രാജാവ് ചെട്ടെന്ന് കോളജിൽ ചെല്ലുന്നു. അപ്പോഴേക്കും രോഗിയെ ആശുപത്രിയിലാക്കി ഡോക്ടറന്മാർ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നു.)

രാജാവ്:- (ഡോക്ടർമാരോട്) എന്താണ് രോഗിയെ പറ്റി നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം? രോഗിയുടെ പിതാവ് രാജ്യത്തിനുവേണ്ടി വളരെ ത്യാഗമനുഭവിച്ച് മരിച്ചു വെമ്പ്രോയി ആയിരുന്നല്ലോ. അയാളുടെ മൃതമകൻ യുദ്ധസേവനത്തിൽ മരിച്ചു. വേറൊരു മകൻ ഇപ്പോൾ സൈന്യസേവനത്തിലാണ്. ഈ മകനെ അടുത്ത വെമ്പ്രോയി ആക്കണമെന്നാണ് നമ്മുടെ ആഗ്രഹം. അയാളുടെ ആരോഗ്യത്തിൽ ഞങ്ങൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം. എന്തുചെയ്യവുന്നാലും ഞാൻതന്നെ വഹിച്ചുകൊള്ളാം.

ഡോക്ടർ:- തിരുമേനി! ഞങ്ങളുടെ കഴിവനുസരിച്ച് ഞങ്ങൾ ചികിത്സിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ജീവിക്കുന്ന കാര്യം സംശയമാണ്. ദൈവവും, നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥനായ ഫ്രാൻസിസ് സേവിയറുംകൂടിയ ഒരു അതിശയംപ്രവർത്തിച്ചാൽ രോഗി രക്ഷപ്പെടേക്കും. ഞങ്ങൾക്ക് ധൈര്യമില്ല.

(രാജാവ് സങ്കടപ്പെടുന്നു. അപ്പോഴേക്ക് ജോണിന്റെ മാതാവ് ഓടിവന്ന് മകനെച്ചുംബിച്ച് ഫ്രാൻസിസ് സേവ്യറോട് അപേക്ഷിക്കുന്നു. അതുകേൾക്കുമായ നിലയിൽ ജോൺ എഴുന്നേറ്റിറങ്ങും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു, പാൽ വാങ്ങി കുടിക്കുന്നു)

അമ്മ:- മകനേ! ഇൻഡ്യയിൽപോയി സുവിശേഷവേല ചെയ്യണമെന്നുള്ള നിന്റെ ആഗ്രഹത്തിന് ഞാൻ തടസ്സം പറഞ്ഞല്ലോ? അതിന് ദൈവം എനിക്കുതന്ന ഒരു പരീക്ഷയാണിത്. ദൈവത്തിൽ നീ കൂടുതലായി ആശ്രയിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുക. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ

മദ്ധ്യസ്ഥൻ ഇൻഡ്യയിൽ സുവിശേഷവേല ചെയ്ത
ആളാണല്ലോ? അദ്ദേഹത്തിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥതയിലാണ്
നീനക്ക് സുഖം കിട്ടിയിരിക്കുന്നത്. ഈ രാജ്യത്തിലെ
പാരമ്പര്യമനുസരിച്ച് നീ കുറേനാളത്തേക്ക് അദ്ദേഹ
ത്തിന്റെ വേഷം ധരിച്ച് നടന്നുകൊള്ളണം.

(മൂന്നു ദിവസം കഴിഞ്ഞത് ആശുപത്രിയിൽനിന്ന്
ജോൺ രാജകുമാരന്മാരുടെ കൂടെ അരമനയിലേക്ക് പോ
കുന്നു.)

രംഗം III

1661 ഡിസംബർ 2.

വി: ഗ്രാൻസിസ് സേവിയറിന്റെ 109-ാം
ചരമവാർഷികം:
ജോണിന്റെ 14-ാം ജന്മവാർഷികം.

[ജോൺ ബ്രിട്ടോയുടെ വേനം.]

ജോണിന്റെ അമ്മയും സഹോദരന്മാരും, സഹോദ
രിയും, 2 രാജകുമാരന്മാരും പ്രഭുക്കന്മാരും, പല ബന്ധു
ക്കളും, സ്നേഹിതരും, വികാരി അച്ചനും ഇരിയ്ക്കുന്നു.
അവരെല്ലാം ജോണിന് പിറന്നാൾസമ്മാനങ്ങൾ കൊടു

കുന്നു മംഗളാശംസകൾ നേരുന്നു. വിഭവസമൃദ്ധമായ സല്ലാരങ്ങൾ നടക്കുന്നു. ജോൺ കൃതജ്ഞത പറയാൻ എഴുന്നേല്ക്കുന്നു.

ജോൺ:- ബ: വികാരിയച്ചാ! വാത്സല്യ അമ്മേ! പ്രിയപ്പെട്ട സഹോദരങ്ങളേ! വന്ദ്യ രാജകുമാരന്മാരേ! പ്രഭൃക്കളേ! സ്നേഹിതരേ! നിങ്ങൾ തന്നെ എല്ലാ സമ്മാനങ്ങൾക്കും ഞാൻ നന്ദിപറയുന്നു. പക്ഷേ! നിങ്ങൾതന്നെ സമ്മാനങ്ങളെല്ലാം നശിച്ചുപോകുന്നതാണ്. നശിച്ചുപോകാത്ത സമ്മാനംതരാൻ ദൈവത്തിനുമാത്രമേ സാധിക്കൂ. അതു എനിക്കു കിട്ടാൻ നിങ്ങൾ സഹായിക്കണമെന്ന് നിങ്ങളോടു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

അമ്മ:- മകനേ! നിന്റെ ആരോഗ്യക്കുറവിൽ എനിക്കു വിഷമമുണ്ട്.

ജോൺ:- അമ്മേ! ആരോഗ്യം തരുന്ന ദൈവത്തിൽ ഞാൻ പരിപൂർണ്ണമായി ആശ്രയിക്കുകയാണ്. ഈശോസഭയിൽചേർന്ന് ഇൻഡ്യയിൽ സുവിശേഷവേലയ്ക്കു പോകാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അമ്മ അതിനു എന്നെ അനുഗ്രഹിച്ചു അനുവദിക്കണം. നിങ്ങളെല്ലാവരും എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണം.

(അമ്മ മകനെചുംബിച്ചു അനുവദിക്കുന്നു. ശേഷമുള്ളവർ പിരിഞ്ഞുപോകുന്നു.)

രോഗം IV

ലിസുഖൺ തുറമുഖം. 1673 മാർച്ച് 15

ഇശോസഭയിൽനിന്നും വൈദികപട്ടമേറ്റ ജോൺ ഡി ബ്രിട്ടോ അച്ചനും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ 16 പേരും ഇൻഡ്യയിലേക്കും, ചൈനയിൽപോകാൻ 8 മിഷ്യനറിമാരും തുറമുഖത്തുവന്ന് കപ്പൽ കയറാൻ തുടങ്ങുന്നു. വൈദികരും, ബന്ധുക്കളും, രാജകുടുംബാംഗങ്ങളുമുൾപ്പെടെ അനേകർ വന്ന് അവർക്ക് സമ്മാനങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നു എല്ലാവരും മുട്ടുകുത്തി പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ട് വൈദികരുടെ കൈകൾ മുത്തുന്നു ജോൺ ഡി ബ്രിട്ടോ അച്ചന്റെ ആശീർവാദം വാങ്ങിച്ചശേഷം അമ്മ കണ്ണനീർ രാമകൃഷ്ണ മകനെ ചുംബിച്ചു യാത്ര പറയുന്നു. യാത്രക്കാർ ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്ന ക്യാമ്പിറാന എന്നീ കപ്പലുകളിലേയ്ക്ക് കയറുന്നു. കാഴ്ചക്കാർ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടും മംഗളം നേർന്നുകൊണ്ടും ചിരിത്തൂങ്ങിപ്പോകുന്നു.

രോഗം V

ഗോവാ തുറമുഖം. 1673 സെപ്റ്റംബർ 6.

(ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്ന ക്യാമ്പിറാന എന്നീ കപ്പലുകൾ ഗോവാ തുറമുഖത്തു് അടുക്കുന്നു)

ഗോവായിലെ സഭാധികാരികൾ സന്തോഷത്തോടുകൂടി മിഷ്യനറിമാരെ സ്വീകരിക്കുന്നു. കപ്പലിലെവിശേഷം

ഷങ്ങൾ ചോദിയ്ക്കുന്നു ഇൻഡ്യയിലെ മിഷ്യനറിനേതാ
 വായിരുന്ന ഓകോസ്റ്റാ എന്ന വൈദികനും കപ്പലിൽ
 ഉണ്ടായിരുന്ന പലരും മരിച്ചതായി കേട്ടപ്പോൾ അവർ
 ദുഃഖിച്ചു കരയുന്നു. യാത്രക്കാരും സന്ദർശകരും കൂടി
 പ്രാൻസിസ് സേവിയറിന്റെ തിരുശരീരം ഇരിയ്ക്കുന്ന
 പള്ളിയിൽചെന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

രംഗം VI

[അമ്പഴക്കാട്ട് വൈദിക കോളേജ്.]

കോളേജിൽ അദ്ധ്യാപകനായി നിയമിച്ച
 ജോണച്ചൻ വിദ്യാർത്ഥികളെ പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരി
 യ്ക്കുന്നു. ഉടനെ അവിടുത്തെ വേറൊരു അദ്ധ്യാപകനായ
 ആൻറോപ്രിയർ എന്ന അച്ചൻ; മൂമ്പ് ഡിനോബലി
 എന്ന വൈദികൻ മധുരയിൽ സുവിശേഷവേല ചെയ്തു
 ടുള്ള വിവരങ്ങളടങ്ങിയ കുറെ പുസ്തകങ്ങൾ കൊണ്ടുവര
 ന്നു. ജോണച്ചൻ അത് വായിച്ചിട്ട് തനിക്കും മധുര
 മിഷ്യനിൽപോയി സുവിശേഷവേല ചെയ്യണമെന്ന്
 നിശ്ചയിക്കുന്നു. അതിനു് അനുവാദംകിട്ടുവാൻ മേലധി
 കാരികൾക്കു് ഒരു അപേക്ഷ എഴുതി പേസ്റ്റോഫീസിലി
 ടുവാൻ കൊടുത്തയയ്ക്കുന്നു.

രംഗം VII

1676 ഡിസംബർ 2. കൊള്ളായി മീഷ്യൻ ഭവനം.

(അവിടെ സുവിശേഷവേല ചെയ്യുന്ന പ്രിയീറോ എന്ന അച്ചൻ; തന്നെ സഹായിക്കാൻ മേലധികാരികൾ നിയമിച്ച ജോൺ അച്ചനുമായി സംസാരിയ്ക്കുന്നു; ഇൻഡ്യയിലെ സന്യാസികളുടെ വേഷം ധരിയ്ക്കാനും, തമിഴ്, സംസ്കൃതം മുതലായ ഇൻഡ്യൻ ഭാഷകൾ പഠിക്കുവാനും നിശ്ചയിക്കുന്നു. അരുളാനന്ത സ്വാമി എന്ന പേരും സ്വീകരിക്കുന്നു.)

പ്രിയീറോ അച്ചൻ:- (ജോണച്ചനോടു്) അച്ചാ! ദൈവത്തിന്റെ പരിചാലനയിൽ വിശ്വസിച്ചു് നമുക്കു് സുവിശേഷവേല ചെയ്യാം. ഇവിടുത്തെ ജനങ്ങൾ തീരെ വിദ്യാഭ്യാസമില്ലാത്തവരും ചിലർ കൊള്ളക്കാരമാകുന്നു. അവരോടു് സുവിശേഷമറിയിക്കുന്നതു് വളരെ പ്രയാസമാകുന്നു ഏതായാലും "താത്തുവാൻ" എന്ന ചേരിസ്ഥലത്തു് അച്ചൻ പ്രവർത്തിക്കണം നിവർത്തിയുള്ളതും ദിവസനോരും ഇങ്ങുവരണം. ഞാൻ ഇവിടെത്തന്നെ (കൊള്ളായിയിൽ) പ്രവർത്തിക്കാം.

[അപ്പോഴേക്കു് അവിടെ ജ്ഞാനസ്നാനത്തിന്നു് കൊണ്ടുവന്ന കുറെ ഹിന്ദുക്കളെ അച്ചനാർ രണ്ടുപേരും കൂടി ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെടുത്തുന്നു.]

രോഗം VIII

കത്തൂർ മിഷ്യൻ വേനം [1682]

(ഫാദർ ജോൺ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. രണ്ടു ബ്രാവ്മണയുവാക്കൾവന്നു് അച്ചനെ വന്ദിച്ചു് വാദപ്രതിവാദത്തിനു് ക്ഷണിക്കുന്നു.)

അച്ചൻ:- നമസ്കാരം , സഹോദരന്മാർ ഇരുന്നാലും (ബ്രാവ്മണർ ഇരിയ്ക്കുന്നു.)

അച്ചൻ:- എന്തുണ്ടു് വിശേഷം?

ബ്രാവ്മ:- ഫാദർ, ഹിന്ദുമതത്തിൽനിന്നും ധാരാളം ജനങ്ങളെ ക്രിസ്തുതത്തിൽ ചേർക്കുന്നുണ്ടല്ലോ.? അതിന്റെ ആചാര്യം എന്താണു് ? എല്ലാവരും തലയിലെഴുത്തു് അനുസരിച്ചല്ലേ ജനിയ്ക്കുന്നതും, പ്രവർത്തിക്കുന്നതും, മരിക്കുന്നതും. പിന്നെ എന്തിനാണു് മതം മാറുന്നതു് ?

അച്ചൻ:- തലയിലെഴുത്തു് എന്നൊരു സംഗതി ഇല്ല. ഉണ്ടെങ്കിൽ മനുഷ്യർ ചെയ്യുന്ന സകല തിന്മയും ഈശ്വരന്റെ ഇഷ്ടമനുസരിച്ചാണെന്നു സമ്മതിക്കേണ്ടിവരും. നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്ന ത്രിമൂർത്തികൾതമ്മിൽ സന്മാർഗ്ഗവിരുദ്ധമായ പലകാര്യങ്ങളും ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി പുരാണത്തിൽ പറയുന്നുണ്ടല്ലോ? അതു് അവരുടെ തലയിലെഴുത്താണെന്നു പറയാമോ? അവതാരപുരുഷന്മാർ ചെയ്തതായി

പറയുന്ന പല ഭർമ്മാർഗ്ഗങ്ങളും തലയിലെഴുത്തായിനിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടോ?

(ഇതുകേട്ട് ബ്രാഹ്മണർ കോപിച്ചു മറുപടി പറയാതെ ഇറങ്ങിപ്പോകുന്നു) (ഉടനെ മന്നാർകോവിൽ, കുടകോണം എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലെ 4 ഉപദേശിമാർവന്നു ആ സ്ഥലങ്ങളിൽ ജ്ഞാനസ്നാനത്തിനു തയ്യാറായിരിക്കുന്നവരെ ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെടുത്തുവാൻ അച്ചന്മാരെ ക്ഷണിച്ചതിനാൽ അച്ചന്മാർ അങ്ങോട്ടുപോകുന്നു. അച്ചന്മാർ തിരികെവന്നപ്പോൾ മധുരയിലുള്ള ഹൈന്ദവരാജാക്കന്മാരെല്ലാവരുംകൂടി ക്രിസ്ത്യാനികളെ മുഴുവൻ നശിപ്പിക്കണമെന്നുള്ള വാളംബരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന വിവരം ഒരു ഉപദേശി അച്ചന്മാരെ അറിയിക്കുന്നു.)

രംഗം IX

തഞ്ചാവൂർ മിഷ്യൻഭവനം

[ജോണച്ചൻ മുട്ടിന്മേൽനിന്നു ജപമാല ചൊല്ലുന്നു.

ഒരു ഉപദേശി കരഞ്ഞുകൊണ്ടു ഓടിവന്നു

അച്ചനെ വിളിക്കുന്നു.]

അച്ചൻ:- (എഴുന്നേറ്റു) ഉപദേശി, എന്താണു കാര്യം?

ഉപദേശി:- (നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടു) അച്ചാ! അച്ചനേയും ഞങ്ങളേയും തടവിലിടാൻ പട്ടാളക്കാർ വരുന്നു. അച്ചൻ പോകല്ലേ? ഞങ്ങൾ പോയി മരിച്ചുകൊള്ളാം.

അച്ചൻ:- (ഉപദേശിയെ ധൈര്യപ്പെടുത്തിയിട്ട്.)
 മകനേ! ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ഇടയനല്ലേ? ഞാനാണു്
 നിങ്ങൾക്കു് ചണ്ടി മുഖിൽ മരിക്കേണ്ടതു്. യേശു
 ക്രിസ്തു അങ്ങനെയല്ലേ ചെയ്തതു്? നിങ്ങൾ ധൈര്യ
 പ്പെടുവിൻ.

(പട്ടാളക്കാർവന്നു് അച്ചനേയും; ഇരുന്നൂറ്റിൽ കൂടുതൽ
 വിശ്വാസികളെയും വിലങ്ങുവെച്ചു് തടവിലിടുന്ന
 കൊലയാളികളിലൊരാൾ അച്ചനെ വെട്ടാനായി മൂന്നു
 പ്രാവശ്യം വാൾ ഓങ്ങുന്നു. ഉടനെ അച്ചന്റെ മുഖം
 പ്രകാശിക്കുന്നു. ഏട്ടാങ്ങിയ സംഘാപവരെയും വിടുന്നു.)

രംഗം X

1682 ജൂലായി 17

ജോണച്ചൻ രാമനാട്ടു് മിഷ്യൻ അതിർത്തിയിൽ
 പെട്ട “മംഗലം” എന്ന സ്ഥലത്തു് സുവിശേഷപ്രസംഗം
 നടത്തുന്നു. അവിടുത്തെ ദിവാൻ കുമാരപിള്ളയുടെ
 ഉത്തരവനുസരിച്ചു് അച്ചനേയും 6 ഉപദേശിമാരെയും
 വിലങ്ങുവെക്കുന്നു. ജയിലിൽ കൊണ്ടുപോയി അടയ്ക്കുന്നു.
 പട്ടാളക്കാർവന്നു് ഏല്പാവരെയും അടിയ്ക്കുകയും തൊഴി
 ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അച്ചനെ പാദങ്ങൾ തറയിൽ തട്ടാ
 ത്തവണ്ണം ഒരു തൂണിൽ വരിഞ്ഞുകെട്ടി അടിയ്ക്കുന്നു.
 രക്തം ധാരധാരയായി ഒഴുകുന്നു ഒരു തുള്ളി പച്ചളം
 പോലും കൊടുക്കാതെ പന്ത്രണ്ടുമണിക്കൂറിൽ കൂടുതൽ
 അങ്ങനെ ഇടുന്നു. അച്ചന്റെ സഹായികളായിരുന്ന

കണകപ്പൻ, സത്യനാഥച്ചെട്ടി, പഞ്ചമന്ദിരൻ, എമ്പിരൻ, സുരപ്പൻ എന്നിവരും കഠിനമായി ഉപദ്രവിക്കുന്നു സിദ്ദിഖാൻ, സുരപ്പൻ എന്നിവരെ നെഞ്ചിലും മുതുകിലും അസ്ഥികൾ തെളിഞ്ഞുകാണുന്നതുവരെ ചൂരൽകൊണ്ടടിക്കുന്നു. സുരപ്പൻ ബോധംഗുണമില്ലാത്തവനായിത്തീർന്നു. അയാളുടെ ചാങ്ങുകൾ തീവെച്ചു കരിയ്ക്കുന്നു. എല്ലാവരെയും കാളിയാർകോവിൽ ക്ഷേത്രത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നു.

രംഗം XI

കാളിയാർകോവിൽ ക്ഷേത്രം.

ജോണച്ചനും കൂടെയുള്ള തടവുകാരും അവശമായി നടന്നു, കാളിയാർകോവിൽ ക്ഷേത്രത്തിനു് അടുത്തുള്ള മരച്ചുവട്ടിൽ തളർന്നുവീഴുന്നു. അച്ചനെ തലകീഴായി ഒരു മരത്തിൽ കെട്ടിത്തൂങ്ങുന്നു രണ്ടുകൈകളും എതിരെയുള്ള രണ്ടു വൃക്ഷക്കൊമ്പുകളിലേക്കു് പിടിച്ചുകെട്ടുന്നു പിന്നീടു് താഴെയിറക്കി കൈയിലും കാലിലും വിലങ്ങുകൾ ചെയ്കുന്നു. ഇവരെ കഷണം കഷണമായി മുറിച്ചുതീർന്നുപിട്ടു് ദ്രാവിഡർക്കുവാൻ ഉള്ള രാജാവിന്റെ വിധിയും വായിച്ചുകേൾപ്പിയ്ക്കുന്നു. ചന്ദ്രൻ്റെ സിദ്ധി ജയിലിൽ കിടക്കുന്നു.

രംഗം XII

പഗാനി ശിവക്ഷേത്രം.

ശിവനെ ഭജിക്കുന്നതിനായി ജോണച്ചനേയും, ശേഷമുള്ള തടവുകാരെയും പഗാനി ശിവക്ഷേത്രത്തിൽ ഭടൻമാർ കൊണ്ടുപോയി ഇരുത്തുന്നു. ദിവാൻകുമാര പിള്ള അവിടെയ്ക്ക് ശിവനെ വന്ദിക്കുവാൻ അവരെ നിർബ്ബന്ധിയ്ക്കുന്നു. സകലസൃഷ്ടികളുടേയും ഉടമവനായ ഏകദൈവത്തെയാല്ലാതെ മറ്റാരെയും ഞങ്ങൾ വന്ദിക്കുന്നതല്ലെന്ന് അവർ ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നു. ദിവാൻ കോപിച്ചിട്ട് അവസാനവിധി ഇങ്ങനെ പറയുന്നു “നമുക്കെതിരായി നമ്മുടെ രാജ്യത്തു് ക്രിസ്തുമതം പ്രചരിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ച കുറ്റത്തിനു് ഫാദറിനെ കൈകാലുകൾ മുറിച്ച ശേഷം കഴുത്തുചെട്ടി കൊല്ലണം. അയാളുടെ രണ്ടു് ഉപദേശിമാരെയും അങ്ങനെ ചെയ്യണം. ചെറുപ്പക്കാരായ ശേഷമുള്ള എല്ലാവരെയും ഓരോ കാലും, ഓരോ കൈയും ചെയ്കളും, നാക്കും, മൂക്കും മുറിച്ചുവിടണം ”

(ഇതുകേട്ടു് തടവുകാർ, തങ്ങളുടെ രക്തസാക്ഷിത്വം സ്വീകരിയ്ക്കാൻ സമയമടുത്തതിൽ സന്തോഷിച്ചു് പത്തുകല്പന ചെയ്തല്ലെന്നു. വിധിപറഞ്ഞശേഷം രാജാവിന്റെ അനുവാദം വാങ്ങിക്കാൻ കുമാരപിള്ള പോകുന്നു.

(അച്ചനെ പട്ടാളക്കാർ ഭയങ്കര ചൂടുള്ള പാറപ്പുറത്ത് കറുക്കുകൊണ്ട് കെട്ടിയിട്ടു് ഉരുട്ടുന്നു. മാംസം കീർത്തകവണ്ണം പാറയോടുചേർത്തു് ചവിട്ടി അടിയ്ക്കുന്നു. സിൽവനായ്ക്കരെ അടിച്ചപ്പോൾ ഒരു കണ്ണു് വെളിയ്ക്കുവാടുന്നു. ജോണച്ചൻ ആ കണ്ണുടുത്തു പ്രാർത്ഥിച്ചു്

സിൽവനായുരുടെ കണ്ണിൽവെച്ചു സുഖപ്പെടുത്തുന്നു. അപ്പോഴേക്കു കമാരപിള്ളവന്നു 22 ദിവസംകൂടി അവരെ ജയിലിലിടാൻ പറഞ്ഞിട്ടു പോകുന്നു.)

രംഗം XIII

രാമനാട്ടിലെ ഒരു ഇടുങ്ങിയമുറി.

ഫാദർ ജോണിനേയും കൂട്ടരേയും പട്ടാളക്കാർ കൊണ്ടുവന്നു അതിൽ ഇടുന്നു ബ്രാവ്മണർവന്നു അവരെ ആക്ഷേപിക്കുന്നു. വിവരമറിഞ്ഞു 'വിജയരംഗനാഥത്തേവർ' രാജാവ് ഫാദറിനെവരുത്തി കൊട്ടാരത്തിൽ വെച്ചു മതകാര്യങ്ങളേപ്പറ്റി സംസാരിക്കുന്നു. ഏകദൈവത്തിലുള്ള വിശ്വാസം, യേശുക്രിസ്തുവുമുള്ള രക്ഷ, പത്തു കല്പനകൾ എന്നിവയേപ്പറ്റി വിശദീകരിച്ചപ്പോൾ രാജാവിനു അച്ചനോടു ഖഹ്ലമാനംതോന്നുന്നു. നിങ്ങൾ ഒരു ഉത്തമപുരോഹിതനും യഥാർത്ഥ ത്യാഗിയായ ഒരു സന്യാസിയുമാണെന്നു പറഞ്ഞു അച്ചനെ അനുമോദിക്കുന്നു. മേലാൽ തന്റെ രാജ്യാതിർത്തിക്കുള്ളിൽ ക്രിസ്തുമതപ്രചരണം നടത്തിയാൽ തന്റെ വാൾ കൊണ്ടു ജീവനാശംവരുത്തുമെന്നു പറഞ്ഞു സന്യാസിയേയും കൂട്ടരേയും തടവിൽനിന്നു വിടുവാൻ കല്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

രംഗം XIV

ജോണച്ചൻറെ അമ്പഴക്കോട്ട വീണ്ടുമുള്ള താമസം

അമ്പഴക്കോട്ടെ വൈദിക കോളേജിൽ ജോണച്ചൻ ആരോഗ്യം കിട്ടുവാനായി വിശ്രമിക്കുന്നു. തമിഴുനാട്ടിൽ തന്നെ വേലചെയ്ത് രക്തസാക്ഷിയാകുവാൻ തനിക്കു് ഭാഗ്യംതരണമേയെന്നു് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ഉടനെ മധുര മിഷ്യൂനിലെ പ്രധാന പ്രചർത്തകനായിരുന്നു ഫാദർ പോസ്റ്റ് മരിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ, ആ സ്ഥാനം ജോണച്ചൻ സ്വീകരിക്കാനായി പോർട്ടുഗലിലേക്കു് പോകുന്നതിനു് അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നതായുള്ള മേലധികാരികളുടെ ഉത്തരവുമായി ഒരാൾവരുന്നു. ജോണച്ചൻ അതുവായിച്ചിട്ടു് പോർട്ടുഗലിലേക്കുപോകുവാൻ കപ്പൽ ഇടപാടു ചെയ്യുവാൻ രണ്ടു പേരെ നിയമിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം തുടർന്നു് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

രംഗം XV

ലിസുബൺ തുറമുഖം. 1687 സെപ്റ്റംബർ 8.

ഫാദർ ജോണും കൂട്ടുകാരും കപ്പലിൽനിന്നു് ഇറങ്ങുന്നു. തന്റെ കൂട്ടുകാരനും അപ്പോഴത്തെ പോർട്ടുഗൽ രാജാവുമായ ചെഡ്രോ രണ്ടാമൻ, പോർട്ടുഗലിലെ ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ, തന്റെ അമ്മ, സഹോദരന്മാർ, സഹോദരി, ബന്ധുക്കൾ മുതലായ വമ്പിച്ച ഒരു സംഘം ആളുകൾ തുറമുഖത്തു് എത്തുന്നു. അവരെല്ലാം

വിശേഷങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ വെച്ചു ജോണച്ചന്തും സഹായികൾക്കുമുണ്ടായ ഉപദ്രവങ്ങൾ അറിഞ്ഞപ്പോൾ എല്ലാവരും ഭൂഖിക്കുകയും, അമ്മ തന്റെ മകനെ ചുംബിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ധാരാളം സമ്മാനങ്ങൾ ഓരോരുത്തർ കൊടുക്കുന്നു. രാജാവ് അച്ചനേയും കൂട്ടരേയും കൊട്ടാരത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നു. അച്ചൻ സമീപത്തുള്ള കോളേജുകളിലും മറ്റു സ്ഥാപനങ്ങളിലും ചെന്നു, ഇന്ത്യയിലേക്കു സുവിശേഷവേലയ്ക്കു തന്നോടുകൂടി വരയാൻ പലരേയും ഉപദേശിക്കുന്നു. ധാരാളം ആളുകൾ അതിനു തയാറാകുന്നു.

രംഗം XVI

ലിസബൺ തുറമുഖം.

സാൻറിയാഗോ, ആൾമിറാവിയ, എന്നീ കപ്പലുകൾ അവിടെ കിടക്കുന്നു. ജോണച്ചന്തും വേറെ 14 പട്ടക്കാരും 13 വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികളും ഗോവായിലേക്കു കപ്പൽ കയറുന്നു. പോർട്ടുഗലിലെ രാജാവുൾപ്പടെ അനേകർ വിലയേറിയ സമ്മാനങ്ങൾ യാത്രക്കാർക്കു കൊടുക്കുന്നു. 2 വർഷത്തിനകം അച്ചൻ തിരികെ പോർട്ടുഗലിൽ ചെല്ലണമെന്നു രാജാവ് നിർബന്ധിച്ചു പറയുന്നു. അമ്മ അച്ചനോട് ആശീർവാദം വാങ്ങുന്നു. അച്ചൻ അമ്മയെ ചുംബിക്കുന്നു. എല്ലാവരും സന്തോഷത്തോടെ കപ്പലിലുള്ളവരെ യാത്രയാക്കുന്നു.

രംഗം XVII

ഗോവാ തുറമുഖം.

ജോണച്ചനും കൂട്ടരംകൂടി കപ്പലിൽനിന്നിറങ്ങുന്നു. ഗോവാ പാത്രിയർക്കീസ്, മെത്രാന്മാർ, പട്ടക്കാർ, ഉയന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ മുതലായി വമ്പിച്ച ജനക്കൂട്ടം അവരെ സ്വീകരിയ്ക്കുന്നു. ഭദ്രാസനപ്പള്ളിയിലും മറ്റുമായി മൂന്നു മാസം താമസിക്കുന്നു. പിന്നീട് കൊച്ചി വഴി രാമനാട്ടിലേയ്ക്ക് പോകുവാൻ തീർച്ചയാക്കുന്നു. ഉടനെ ജോണച്ചനെ, ഘന്തർ എന്ന രൂപതയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി നിയമിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ള കല്പന അച്ചനെ ഏല്പിക്കുന്നു. താൻ അതിനു യോഗ്യനല്ലെന്നും അതിനാൽ തന്നെ അതിൽനിന്നും ഒഴിവാക്കണമെന്നും കാണിച്ചു മേലധികാരികളെ ഏല്പിക്കുവാൻ ഒരു എഴുത്തു എഴുതി ഗോവായിലെ പാത്രിയർക്കീസിനെ ഏല്പിച്ചിട്ട് അദ്ദേഹവും കൂട്ടരംകൂടി കൊച്ചി വഴി 1691 മെയ് മാസത്തിൽ രാമനാട്ടിൽ എത്തുന്നു.

രംഗം XVIII

രാമനാട്ടിൽ തിരുപ്പള്ളി എന്ന സ്ഥലം തടിയയ്യാത്തേവർ രാജകുമാരന്റെ കൊട്ടാരം (രാജകുമാരൻ കൊട്ടാരത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു. സേവകർ അടുത്തു നില്ക്കുന്നു.)

രാജകുമാരൻ:- സേവകാ!

സേവ:- അടിയൻ.

രാജ:- സേവകാ! നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ക്രിസ്തുചരപ്രചർത്തകനായി ഒരു സന്യാസി വന്നിട്ടുണ്ട് എന്നറിയുന്നു അയാൾ സംസ്കൃതം, തമിൾ, ഹൈന്ദവപുരാണങ്ങൾ എന്നിവയിൽ നല്ല അറിവുള്ളവനാണ്. ഭാരതീയസന്യാസികളേപ്പോലെ മത്സ്യമാംസങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ച് മെതിയടി, ട്രേസ് മുതലായവ ഉപയോഗിച്ച് കാവിവസ്ത്രവും ധരിച്ച് “അരുളാനന്തസ്വാമി” എന്ന പേരിൽ ഒരു മഹർഷിയേപോലെയാണ് ജീവിക്കുന്നത്. തന്നെയല്ല, ആ സന്യാസിയുടെ പ്രാർത്ഥനയാൽ പലരോഗികൾക്കും സുഖംകിട്ടുന്നതായി അറിയുന്നു. എന്റെ സുഖക്കേടിന്റെ വിവരം അദ്ദേഹത്തിനെ ഒന്നറിയിക്കണമെന്ന് എനിക്ക് ആഗ്രഹമുണ്ട്. ഒരാൾ പോകണം.

രാജ:- സേവകാ!

സേവകൻ:- അടിയൻ

രാജ:- ഇപ്പോൾതന്നെ പോകണം.

സേവകൻ:- കഖ് പനപോലെ, പോകാമല്ലോ!

(സേവകൻ ജോണച്ചന്റെ അടുക്കൽ വിവരമറിയിച്ചപ്പോൾ ഉടനെ വന്നുചേരാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്ന് പറഞ്ഞ് ഒരു ശിഷ്യനെ പറഞ്ഞയക്കുന്നു. ഞാൻ രോഗിയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് രാജകുമാരനെ അറിയിക്കണമെന്ന് പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. രാജകുമാരൻ സുഖക്കേടുകൂടുന്നു. ശിഷ്യൻ, യേശുക്രിസ്തുവുമുള്ള

രക്ഷയേപ്പറ്റി രാജകുമാരനോടുപറയുകയും, യോഹന്നാന്റെ സുചിശേഷം 10-ാം അദ്ധ്യായം കൂടെ വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പെട്ടെന്ന് രോഗിയ്ക്കു സുഖം കിട്ടുകയും, തനിക്കു ഏതായാലും വേഗത്തിൽ അച്ചുനിൽനിന്നു ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിക്കണമെന്നു ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. വിവരമറിഞ്ഞു അച്ചൻവന്നു [1693 ജനുവരി 6-ാംതീയതി] രാജകുമാരനെ ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെടുത്തുന്നു. ഇതുമൂലം നമുക്കു കൂടുതൽ ആപത്തുകൾ ഉണ്ടാകുവാനിടയാകണമെന്നു ശിഷ്യനോടു രഹസ്യമായി പറഞ്ഞിട്ടു പോകുകയും ചെയ്യുന്നു.)

രംഗം XIX

തടിയയ്യാത്തേവർ രാജകുമാരന്റെ അന്തഃപുരമണ്ഡപം.

(രാജകുമാരന്റെ അഞ്ചുഭാര്യമാരും കുട്ടികളും ഭാസികളും ഇരിയ്ക്കുന്നു.)

ഒന്നാമത്തെ ഭാര്യ:- (മറുത്തു ഭാര്യമാരോടു) നമ്മുടെ സർവ്വസ്വവുമായിരുന്ന ഭർത്താവു ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ചേർന്നിരിക്കുന്നു. ആ മതത്തിന്റെ നിയമമനുസരിച്ചു ഒരു ഭാര്യയെ മാത്രമേ സ്വീകരിക്കുവാൻ നിവർത്തിയുള്ളൂവെന്നും, അതന്നാൽ നമ്മളിൽ നിന്നും നാലുപേരെ ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ സമ്മതിക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടതു്?

രണ്ടാംഭാഗ്യ:- ഭർത്താവിനാൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുകയെ നുള്ളതു് രാജകുടുംബത്തിനു് വലിയ അപമാനം ഉണ്ടാകുന്ന കാര്യമായതിനാൽ അദ്ദേഹം അതുചെയ്യരുതെന്നു് നമ്മൾ നിർബന്ധമായി പറയണം.

മൂന്നാം ഭാഗ്യ:- ഭർത്താവിന്റെ സുഖക്കേട് ഭേദമായപ്പോൾതന്നെ അദ്ദേഹത്തിനു് ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ഉറച്ചു വിശ്വാസമായിപ്പോയി. ഏതായാലും നമ്മൾ കാര്യമായി പറഞ്ഞുനോക്കണം.

നാലാം ഭാഗ്യ:- നമ്മുടെ സന്താനങ്ങളുടെ ഭാവി എത്ര കഷ്ടമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു് കടലായി (5-ാംഭാഗ്യ) തന്നെ നിർബ്ബന്ധിച്ചുപറയട്ടെ! നമ്മുടെ ഭർത്താവിനു് ഇപ്പോൾ ഭരണമുതല കിട്ടിയിട്ടില്ലല്ലോ? രാമനാട്ടു രാജാവിന്റെ സഹോദരിപുത്രിയായ കടലായി പറയുന്നതു് തീർച്ചയായും രാജകുമാരൻ സമ്മതിയ്ക്കും. അതിനാൽ കടലായിതന്നെ പോയിപറയട്ടെ.

(കടലായി രാജകുമാരന്റെ മുറിയിൽചെന്നു് രാജകുമാരനോടു വിവരം പറയുന്നു. താൻ യേശുക്രിസ്തുവിനെ രക്ഷിതാവായി സ്വീകരിച്ചു് കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ചേർന്നിരിക്കുന്നതിനാൽ ആ സഭയുടെ നിയമമനുസരിച്ചു് ഒന്നാമത്തെ ഭാഗ്യയെ മാത്രമേ ഭാഗ്യയായി സ്വീകരിക്കുകയുള്ളുവെന്നും, ശേഷമുള്ള നാലുപേരെ സഹോദരിമാരെപ്പോലെ സംരക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളുവെന്നും ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നു. കടലായിയിൽ നിന്നും വിവരമറിഞ്ഞു മറെറ ഭാഗ്യമാരും ള്ളവിക്കുന്നു.)

രംഗം XX

(രാമനാട്ടു രാജാവിന്റെ കൊട്ടാരം. രാജാവിന്റെ അടുത്തു് രാജ്ഞിയും മക്കളും സേവകരും നിലക്കുന്നു. തന്റെ സഹോദരിയുടെ പുത്രിയും, തടിയയ്യാത്തേവർ രാജകുമാരന്റെ ഭാര്യയുമായ കടലായിഘൃഷ്ണത്താടു കൂടി വേലക്കാരുമായി രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നു)

രാജാവ്:- മകളേ! വിശേഷമെന്തുണ്ടു്?

കടലായി:- അച്ഛാ, ഒരു വലിയ ആപത്തു് നമ്മുടെ രാജകുടുംബത്തിനു് വരാൻപോകുന്നു. അതുപറയാനാണു് ഞാൻ വന്നതു്.

രാജാവ്:- പറയൂ.

കടലായി:- അച്ഛാ! നമ്മുടെ നാട്ടിൽ പലയിടത്തും ഒരു യൂറോപ്യൻ സന്യാസി, ശിവനേയുംമറ്റും ആരാധിക്കുന്നതു് തെറ്റാണെന്നു പറഞ്ഞു് ഹിന്ദുമതത്തിൽനിന്നും ധാരാളം ജനങ്ങളെ ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ചേർക്കുന്നുണ്ടല്ലോ? അയാൾ ഇത്രയിടെ ഞങ്ങളുടെ ഭർത്താവിനെയും ക്രിസ്തുമതത്തിൽചേർത്തു. കൂടാതെ ഞങ്ങളുടെ ഭർത്താവിന്റെ 5 ഭാര്യമാരിൽ ഒരാളെ ഒഴികെ ശേഷമുള്ള എല്ലാവരേയും ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നുമാണു് സന്യാസി ഭർത്താവിനോടു പറയുന്നതു്. ഞങ്ങൾ അഞ്ചുപേരുംകൂടി ഭർത്താവിനോടു വളരെതാഴ്മയായി കരഞ്ഞുപറഞ്ഞിട്ടും അദ്ദേഹം സമ്മതിക്കുന്നില്ല. നമ്മുടെ രാജകുടുംബ

അതിനു ചിന്തിക്കാൻ കൂടി പാടില്ലാത്ത കളങ്കമല്ലേ
വന്നിരിയ്ക്കുന്നതു്. അതിനാൽ അച്ഛൻ ഇതിനു
നിവർത്തിയുണ്ടാക്കിത്തരണം.

രാജാ:- മകളേ! അയാളെയും അയാളുടെ ജാതിയായ
ക്രിസ്ത്യാനികളെ മുഴുവനെയും ഞാൻ നശിപ്പിച്ചു
ക്കാം. നീ കോദീവസം ഇവിടെ താമസിച്ചുകൊ
ള്ളുക.

രാജാവ:- ആരവിടെ? സേവകാ.

സേവ:- അടിയൻ

രാജാവ:- ദിവാൻ ഇത്രുടവരെ വരുവാൻ നാം കല്പി
യ്ക്കുന്നതായി പറയുക.

സേവ:- കല്പനപോലെ.

(സേവകൻ പോകുന്നു; ദിവാൻ വന്നു് രാജാവിനെ
താണു തൊഴുന്നു.)

രാജാവ:- കുമാരവിളേ! യൂറോപ്യൻ ജാതികളെ
നമ്മുടെ രാജ്യത്തുകയറിയതുതന്നെ നമുക്കു് വലി
യ ആപത്തായിപ്പോയി. നമ്മുടെ സഹോദര
പുത്രിയുടെ ഭർത്താവായ തടിയയ്യാത്തേവർ രാജ
കുമാരനെ, ഒരു സന്യാസി ക്രിസ്തുചരത്തിൽ
ചേർത്തുപോലും. തന്നെയുമല്ല, ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ
നിയമമനുസരിച്ചു്, രാജകുമാരൻ ഒരു ഭാര്യയെ
സ്വീകരിച്ചു് മറാവരെയെല്ലാം ഉപേക്ഷിക്കണമെ
ന്നു് സന്യാസി പറഞ്ഞതനുസരിച്ചു് ചെയ്യുവാൻ

പോകുന്നു. വിവരം നമ്മുടെ സഹോദരിയുടെ മകളും, രാജകുമാരന്റെ ഭാര്യയുമായ കടലായി നമ്മെ അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ആ സന്യാസിയേയും, ശിഷ്യരേയും വിലങ്ങുവെച്ച് ജയിലിൽ അടയ്ക്കുകയും, ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സകല ദേവാലയങ്ങളും; സ്ഥാപനങ്ങളും വീടുകളും നശിപ്പിക്കുവാൻവേണ്ട ക്രമീകരണങ്ങളും ചെയ്തുകൊള്ളുക

ദിവാൻ:- കല്പനപോലെ (താണുതൊഴുന്നു.)

(രാജാവ് പറഞ്ഞതുപോലെ ദിവാൻ പോയി ക്രിസ്ത്യാനികളെ നശിപ്പിക്കാൻവേണ്ട ക്രമീകരണങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു)

രംഗം XXI

മുനി എന്ന മിഷ്യൻ സ്ഥലം. 1693—1—8.

ജോണച്ചനും 3 ഉപദേശിമാരുംകൂടി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടുനില്ക്കുന്നു. പെട്ടെന്ന് പട്ടാളക്കാർ ഓടിവന്ന് അവരെ തറയിൽ തള്ളിയിട്ട് തൊഴിച്ചും അടിച്ചും അവശരാക്കുന്നു. 4 പേരെയും വിലങ്ങുവെച്ച് കുതിരകളുടെ വാലിൽകെട്ടി നടത്തിച്ച് രാമനാട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നു. ഹനുമാന്തൻകുടി എന്ന സ്ഥലത്തു ചെന്നപ്പോൾ മറ്റുള്ളവർ കാണാൻ ക്ഷേത്രത്തിലെ രഥത്തിൽകയറി നില്ക്കുന്നു. പേരൊരു സ്ഥലത്തുനിന്നും അരുന്ദനാഥൻ, മുത്തുപ്പിള്ള, മരിയ ഭാസൻ എന്നിവരേയും വിലങ്ങുവെച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നു. അവരേയുംകൂടി 11—ാം ദിവസം

രാമനാട്ടിൽ ചെല്ലുന്നു. എല്ലാവരേയും കൂടി തടവിൽ പാർപ്പിക്കുന്നു. വിചരമറിഞ്ഞ തടിയയ്യാത്തേവർ രാജകുമാരൻ ജയിലിൽ ചെന്നു അവരെ കാണുന്നു. അവർക്കു വേണ്ട സഹായങ്ങൾ ചെയ്തു കൊടുത്തശേഷം രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു, അവരുടെ മതവിശ്വാസം സത്യമാണെന്നും, അവരെ വിട്ടയയ്ക്കണമെന്നും അപേക്ഷിക്കുന്നു. രാജാവ് അതുസമ്മതിയ്ക്കാതെ മന്ത്രവാദികൾ ചഴി സന്യാസിയെ കൊല്ലാൻ ശ്രമിയ്ക്കുന്നു. സാധിക്കാഞ്ഞിട്ട് സന്യാസിയേയും (അച്ചനേയും) കൂട്ടരേയും കൊല്ലാൻ കല്പിയ്ക്കുന്നു.

രംഗം XXII

ഓരിയൂർ മൈതാനം. 1693—1—28.

ഫാദർ ജോണിനെയും, കൂട്ടരേയും വിലങ്ങുവെച്ച് നടത്തിക്കൊണ്ടു് രാമനാട്ടു രാജാവു്, കുതിരപ്പട്ടാളത്തിന്റെ നടുവിൽ ഒരു ആനപ്പുറത്തുകയറി യാത്രചെയ്യുന്നു. പടയാളികളുടെ കഴൽവിലികേട്ടു് വഴിയരികിലുള്ള ജനങ്ങൾ ഭയന്നുമാറുന്നു. കുറെ കഴുകന്മാർ അവിടെ ചുറ്റിനടക്കുന്നു മൈതാനത്തോടു് അടുത്തയടനെ പട്ടാളക്കാർ വന്നു് അച്ചന്റെയും കൂട്ടരുടേയും കണ്ണുകൾ മുടിക്കെട്ടിയപ്പോൾ അവർ പത്തുകല്പനയും, വിശ്വാസപ്രമാണവും ചെയ്തല്ലെന്നു. പട്ടാളക്കാർ അവരെ വെടിവെയ്ക്കുന്ന കിലും ആരുടേയും ദേഹത്തുകൊള്ളുന്നില്ല. രാജാവു് കോപിച്ചു് അച്ചനോടു്, ഈ ഭൃഷിച്ചമതം ഇവിടെ

പ്രസംഗിച്ചതു് എന്തിനാണെന്നു ചോദിക്കുന്നു. മന്ത്രിമാരിൽ ഒരാളായ കറുപ്പൻ അച്ചന്റെ വലത്തെ ചെകിട്ടത്തു് അടിക്കുന്നു. അച്ചൻ ഇടത്തെ ചെകിടം കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. ഉടനെതന്നെ അവരെ കൊല്ലാൻ രാജാവു് പറഞ്ഞുവെങ്കിലും, തടിയയ്യാത്തേവർ അപേക്ഷിച്ചതന്നു സരിച്ചു് വീണ്ടും ജയിലിൽ കൊണ്ടുപോയി അടയ്ക്കുന്നു.

രംഗം XXIII

ചാമ്പൽ ബുധനാഴ്ച. 1693—2—4.

രക്തസാക്ഷിത്വം.

ഫാദർ ജോൺ കൊലക്കളത്തിൽ പാറപ്പറത്തു് മുട്ടുകുത്തി സന്തോഷത്തോടെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. പിന്നീടു് എഴുന്നോറു് തന്നെ കൊല്ലുവാൻ തുടങ്ങുന്ന ആളിനെയും ആ ആളിന്റെ കുടുംബത്തെയും അനുഗ്രഹിക്കണമേയെന്നു് പ്രാർത്ഥിച്ചു് ഉടയാർത്തേവരെ ആലിംഗനം ചെയ്യുന്നു. ഉടനെ പെരുമാൾ എന്ന പട്ടാളക്കാരൻ അച്ചന്റെ കഴുത്തിനു വെട്ടുകയും കൈകളും കാലുകളും മുറിച്ചുകളയുകയും ചെയ്യുന്നു. അച്ചന്റെ കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന അരുളൻ പഞ്ചമനേയും, കസു്തുരിപണിക്കനേയും, മൂക്കം ചെവിയും അറുത്തുവിടുകയും ചെയ്യുന്നു. അച്ചന്റെ ശരീരവും, തലയും ഒരു കഴുയിൽ കെട്ടിത്തൂക്കി കഴുകുന്നു ഇട്ടുകൊടുക്കുന്നു. പിന്നീടു കിട്ടിയ അവശിഷ്ടങ്ങൾ വിശ്വാസികളെടുത്തു് ഗോവായിൽ കൊണ്ടുപോകുന്നു. അച്ചന്റെ കഴുത്തിൽകിടന്ന കരിശു് ആവൂർ ഉപദേശി എടുത്തു ചുംബിക്കുന്നു.

രംഗം XXIV

വിശുദ്ധ പദപ്രഖ്യാപനം! 1947—6—22

റോമിൽ വിശുദ്ധ പത്രോസിന്റെ പള്ളി.

പത്രങ്ങളാം പിയൂസ് മാർപാപ്പാ ഔദ്യോഗിക
 വേഷത്തിൽ തിരുസിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു. ശായ
 കസംഘം കർണ്ണാനന്ദകരമായ പാട്ടുപാടുന്നു. കർദ്ദിനാ
 ഉന്മാർ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുശേഷം “പരിശുദ്ധാത്മാവേ!
 എഴുന്നള്ളിവരുക” എന്ന പാട്ട് ചൊല്ലുന്നു. അനന്ത
 രം “1693 ഫെബ്രുവരി 4—ാതീയതി ഇൻഡ്യയിൽ
 രാമനാട്ടിൽവെച്ച് രക്തസാക്ഷിയായ ജോൺ ഡി
 ബ്രിട്ടോ (അരുളാനന്ത സ്വാമി) എന്ന വൈദികനെ
 നാം വിശുദ്ധനായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു”വെന്ന് മാർപാപ്പ
 കല്പിച്ചിട്ട് വിളംബരത്തിൽ ഒപ്പുവെയ്ക്കുന്നു.

MALANKARA
LIBRARY